

BELEGGERS MOETEN KLAGEN

In de kakafonie aan meningen over de toekomst van de eurozone voeren twee tegenovergestelde meningen de boventoon. De eurozone valt uit elkaar of blijft in zijn huidige vorm bestaan. De markante Belgische econoom Geert Noels propageert een opmerkelijke tussenvariant. Met gevoel voor historie.

Lering trekken uit de crisis. Dat was het credo in 2009 toen de ergste financiële storm geluwd was. Voor Geert Noels bleef het niet bij loze beloften en goede voornemens. Hij gaf zijn comfortabele positie als hoofdeconoom bij zakenbank Petercam op om zijn eigen financieel-economische boetiek te beginnen: Econopolis.

"Ik moest deze stap wel zetten om met mezelf in het reine te blijven", verduidelijkte hij destijds zijn stap. "Ik zal doen wat ik vind dat meer moet gebeuren: een nieuw project starten en leren van de fouten van deze financiële en economische crisis."

Nu, minder dan twee jaar later is Econopolis uitgegroeid tot een bedrijf met een bonte waaier aan activiteiten en meer dan één miljard euro aan belegd vermogen onder beheer.

Maar sommige zaken zijn onveranderd gebleven. Op media werkt de 44-jarige Noels nog steeds als een magneet. Radio, televisie en krant weten dat de econoom altijd bereid is zijn mening te geven en daarin de controversie niet schuwt.

Ook op het kantoor van Econopolis in Antwerpen weten collega's de kamer van de oprichter te vinden. Al was het maar omdat daar de beste koffiemachine staat. Een gesprek over witte zwanen als uitzondering, de verborgen kracht van Europa en de microscoop die beleggers tegenwoordig nodig hebben om producten te begrijpen.

U hebt twee jaar geleden het roer radicaal omgegooid om te leren van fouten uit de crisis. Valt dat meer te bespeuren in de financiële sector?

Er is veel veranderd in de sector. Het zelfvertrouwen van weleer is deels verdwenen, er wordt meer over onzekerheid gesproken.

Maar in feite kun je zeggen dat spelers in de financiële sector nog steeds hun innerlijke kompas niet veranderd hebben. Wat je nu nog ziet doe je niet met je

'Mensen veranderen niet graag als ze geen prikkels krijgen om te veranderen'

eigen centen, dat doe je omdat je andere doelstellingen hebt dan je klanten. Al met al is het eigenaardig. De crisis is in 2007 begonnen, we zijn nu vijf 5 jaar verder en als je kijkt hoe mensen zich gedragen op de financiële snelweg dan blijft dat zeer risicovol.

Wat is er nodig om dat te veranderen?

Mensen veranderen niet graag als ze geen prikkels krijgen om te veranderen. En met wet- en regelgeving red je dat niet.

Ik vergelijk beleggen dikwijls met autorijden. De beheerders van beleggingsgeld zoals bankiers en fondsbeheerders zijn de chauffeurs. Beleggers zijn de passagiers en die passagiers moeten klagen. Dat maakt het dat de bestuurders zich verantwoordelijk voelen. Om terug te keren naar die auto: het is niet alleen een kwestie van veel flitspalen neerzetten. Je moet ook mensen achterin hebben zitten die zeggen "hoe snel ben je aan het rijden?" "160? Dat is roekeloos!"

Maar kunnen klanten wel een vuist maken?

Als een PGGM of APG met de vuist op tafel slaat dan heeft dat een impact. Maar ook kleinere, gerespecteerde spelers kunnen headlines halen. Als er dan een onderliggende stroming is die vindt dat het zinvol is, dan krijgt het navolging. Maar ook gewone klanten hebben een grotere impact dan dat ze zelf vaak vermoeden.

En de overheid, ligt daar een rol?

Vergeet niet dat de meeste expertise over beheer en risico's zit bij de bestuurders van de wagens en dat de overheid erachteraan holt. Er is een enorme informatie-kloof. Je kunt niet verwachten dat de overheid bepaald vooruitziend gaat zijn over hoe de sector moet evolueren. Ze zijn per definitie reactief. En misschien over-reactief op een aantal zaken maar zeker niet proactief.